

[Arne Melchior]

Når socialdemokratiets ordfører her siger, at der er en tendens – og en nødvendig tendens – til mindre biler af energibesparelsmæssige grunde, er dette fuldstændig korrekt, når det drejer sig om hr. Camre og mig, men det kan sandelig ikke være korrekt, at det arbejdsværktøj, som erhvervslivet skal bruge, ikke skal være det mest hensigtsmæssige, og da erhvervsvirksomhederne i deres store flertal har mange gode grunde til at være omkostningsbevidste, er der ingen grund til at antage, at de vil anskaffe større biler, end behovet tilsiger. Men den person, som skal køre 65.000 eller 75.000 km om året og altså faktisk bruger bilen på samme måde, som folketingets medlemmer bruger toget, hvor vi som bekendt kører på første klasse – og med fuld ret og rimelighed – bør vi også have forståelse for, at folk, der skal køre landevejene flade året igennem som et led i deres arbejde, har brug for at sidde mere komfortabelt end den, der kører søndagsturen alene. Hvortil kommer det, som jeg tror hr. Glistrup nævnte, nemlig at kollektioner, værktøj og andre ting nu engang fylder mere end et menneske, selv når der er børn med.

Derfor er dette forslag både erhvervsmæssigt og nationaløkonomisk fuldstændig berettiget. Vi kan tilsige vor fulde støtte til begge dets dele.

Arne Bjerregaard (KrF):

Halvårsbegrænsning i afskrivningsloven kan næppe begrundes ud fra nogen større retfærdighedstænkning, og når ministeren her nævner et beløb på 700 mill. kr. som det antagelige provenutab, er det næppe korrekt, set i sammenhængen i alt fald – for et enkelt år er det muligt. Men det eneste, der sker ved denne ændring, er stort set, at indkøbene ændrer sig, således at man måske får et mere hensigtsmæssigt og naturligt forløb af investeringer. Og som vi har sagt i mange år, vil vi også sige her, at vi finder det ikke nødvendigt at have denne halvårsbegrænsning; derfor er vi positive over for dette forslag.

Med hensyn til den anden del af forslaget, om en forhøjelse fra de 65.000 kr. til de 90.000 kr., kan man selvfølgelig ikke undlade at erindre sig selv og andre om – hvis jeg da ellers ikke husker forkert – at venstres egen skatteminister for ca. 3/4 år siden afviste det som utidigt, fordi det ikke var økonomisk

forvarligt i den givne situation. Men sådan er der jo så meget, og selvfølgelig kan den politiske opfattelse hurtigt ændre sig, det ser vi jo. Vi må da også sige, at vi har aldrig modsat os en rimelig forhøjelse på dette område. Man kan diskutere, om det er den rette talstørrelse, man har fundet frem til, men vi vil da gerne være med til en rimelig forhøjelse på dette område, og derfor vil vi arbejde positivt i udvalget med dette forslag, selvfølgelig med det klare ønske også at få forslaget vedtaget.

Flygaard (DR):

Retsforbundet deler ikke den opfattelse, der kommer til udtryk i bemærkningerne, at dette har en vis relation til decemberlovene. Vi vil gerne have lov til at anlægge en selvstændig betragtning omkring dette lovforslag, nr. L 119. Vi synes, der for så vidt kan være noget naturligt i, at den enkelte afskrivningsperiode er sammenfaldende med regnskabsåret, og den provenumæssige problematik mener vi trods alt er til at overse. Jeg vil gerne give udtryk for, at vi ser med velvilje på den del af forslaget.

For så vidt angår spørgsmålet om at forhøje afskrivningsgrundlaget for biler fra 65.000 kr. til 90.000 kr., skal man jo være opmærksom på, at det kun drejer sig om biler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt. Jeg har lidt svært ved at se, at der er den helt store energipolitiske problematik i det. Jeg tror for så vidt ikke, at erhvervslivet gennemgående vil købe andre biler af den grund. Spørgsmålet er egentlig mere, i hvilket omfang man skal have lov til at trække erhvervsmæssige udgifter fra. Af disse sidste bemærkninger vil man kunne forstå, at vi også er velvilligt stemt over for den anden del af lovforslaget, og vi vil gerne i det hele taget se velvilligt på forslaget i udvalget.

Anders Poulsen (V):

Det fremsatte lovforslag om ændring af afskrivningsloven skal ses i lyset af, at jeg tror, at næsten alle i befolkningen nu erkender, at det er nødvendigt, at erhvervslivet i dette land kan arbejde under skattebestemmelser, der, skal vi sige ikke spænder ben for initiativ og investeringslyst. Med hensyn til produktion, eksport og beskæftigelse er det nødvendigt, at folketinget tilrettelægger lov-